

Sygn. akt IIIRC 753/12

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 9 kwietnia 2013 r.

Sąd Rejonowy dla Wrocławia – Krzyków III Wydział Rodzinny i Nieletnich w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Dominika Kurczewska

Protokolant: st.sekr. sąd. Anna Ignasiak

Po rozpoznaniu w dniu 9 kwietnia 2013 r. we Wrocławiu

sprawy z powództwa L. S.

przeciwko Martynice B.

o uchylenie obowiązku alimentacyjnego

oraz z powództwa Martyniki B.

przeciwko L. S.

o podwyższenie alimentów

I. oddała powództwo o uchylenie obowiązku alimentacyjnego i obniżenie alimentów;

II. zasądza od powoda- pozwanego wzajemnego L. M. tytułem podwyższonych alimentów na rzecz pozwanej- powódki wzajemnej Martyniki B. kwotę 400 zł (czteryście) zł miesięcznie, poczynając od dnia 22.10.2012r., płatne do dnia 20-go każdego miesiąca z góry, z ustawowymi odsetkami w razie zwłoki w płatności którejkolwiek z rat, do rąk Martyniki B., w miejsce alimentów ustalonych ugodą zawartą przed tutejszym Sądem w dniu 06.01.2005r. w sprawie o sygn. IIIRC 775/04 w kwocie po 350zł miesięcznie;

III. oddała dalej idące powództwo wzajemne o podwyższenie alimentów;

IV. nie obciąża powoda- pozwanego wzajemnego opłatą sądową za postępowanie w I-szej Instancji

V. wyrokowi w pkt. II nadaje rygor natychmiastowej wykonalności.

Zarządzenie:

1. odnotować;

2. tytuł wykonawczy przesłać powódce.

3. kal. 21 dni.

W., dnia 9 kwietnia 2013r.r.

Sygn. akt III RC 753/12

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 22.10.2012 r. powód L. S. wniósł o uchylenie obowiązku alimentacyjnego wobec swojej córki Martyniki B., ewentualnie o obniżenie alimentów z kwoty 350 zł miesięcznie do kwoty 200 zł miesięcznie.

W uzasadnieniu pozwu powód wskazał, że z powodu nieotrzymania przez matkę pozwanej informacji o kontynuowaniu przez córkę nauki lub podjęciu pracy przestał płacić alimenty. Podał, że zarabia 1.111,86 zł netto miesięcznie, ma na utrzymaniu dwie córki i nie stać go na płacenie alimentów w dotychczasowej wysokości.

Na rozprawie w dniu 12.02.2013 r. pozwana domagała się oddalenia powództwa w całości i podwyższenia alimentów z kwoty 350 zł miesięcznie do kwoty 900 zł miesięcznie.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Pozwana Martynika B. urodziła się w dniu 18.02.1991 r.

Na mocy ugody z dnia 6.01.2005 r. w sprawie sygn. akt III RC 775/04 powód zobowiązał się płacić na rzecz pozwanej tytułem alimentów kwotę 350 zł miesięcznie płatną do rąk przedstawicielki ustawowej pozwanej do dnia 5 każdego miesiąca wraz z ustawowymi odsetkami w razie zwłoki w płatności którejkolwiek z rat.

W dacie wydania orzeczenia pozwana miała 14 lat, zamieszkiwała wraz z matką. Uczęszczała do gimnazjum. Koszt utrzymania pozwanej wynosił ok. 800-900 zł miesięcznie.

Powód pracował jako taksówkarz, zarabiał 600-700 zł miesięcznie, oprócz pozwanej miał na utrzymaniu dwoje dzieci.

(dowód: dokumenty zawarte w aktach sprawy III RC 775/04)

Obecnie pozwana studiuje stacjonarnie w W., gdzie mieszka i wynajmuje mieszkanie, za które płaci ok. 500 zł miesięcznie, Internet 120 zł, telefon 75 zł. Matka przekazuje jej kieszonkowe w wysokości ok. 300 zł oraz opłaca mieszkanie. Na wyżywienie pozwana wydaje ok. 300 zł.

Pozwana otrzymuje zasiłek pielęgnacyjny w kwocie 156 zł miesięcznie oraz stypendium w wysokości ok. 200 zł.

Pozwana przyjmuje leki przeciwhistaminowe, których koszt to ok. 60 zł miesięcznie. Pozwana jest osobą niesłyszącą, została zaliczona do umiarkowanego stopnia niepełnosprawności. Czyta z ruchu warg.

Matka pozwanej zarabia ok. 4000 zł brutto miesięcznie. Mieszka we W.. Koszty mieszkaniowe wynoszą: czynsz 650 zł, energia 80 zł, gaz ok. 30 zł, telefon z Internetem 150 zł. Matka pozwanej studiuje, semestr kosztuje 2.250 zł.

(dowód: - przesłuchanie pozwanej – k. 41

- orzeczenie o stopniu niepełnosprawności z dnia 1.03.2012 r. - k. 29

- zeznania świadka R. B. – k. 41-42

- umowa najmu z dnia 5.02.2013 r. - k. 23-24

- zaświadczenie Akademii (...) we W. z dnia 22.01.2013 r. – k. 26)

Powód obecnie mieszka wraz z żoną i dwiema córkami w wieku 21 i 18 lat. Starsza córka studiuje zaocznie i pracuje na umowę zlecenie jako konsultant telefoniczny, zarabia ok. 1.200 zł miesięcznie. Młodsza córka uczęszcza do liceum. Czynsz za mieszkanie wynosi ok. 740 zł, energia ok. 120 zł, gaz ok. 25-30 zł, Internet 70 zł, bilet na tramwaj ok. 100 zł.

Powód pracuje jako kierowca pomocnik w firmie (...), gdzie zarabia 1.300 zł netto miesięcznie. Wcześniej pracował jako kierowca mechanik za wynagrodzeniem 1.500 zł brutto miesięcznie oraz w MPK na umowę zlecenie, gdzie zarabiał 1.788,31 zł brutto miesięcznie. Żona pracuje w firmie (...), gdzie zarabia ok. 1.500 zł miesięcznie.

Powód choruje na wrzody żołądka, nerwicę i nadciśnienie. Za leki płaci 30 zł miesięcznie.

Powód nie utrzymuje kontaktów z pozwaną.

Komornik sądowy wszczął postępowanie egzekucyjne przeciwko powodowi w związku z niepłaceniem przez powoda alimentów na rzecz pozwanej.

(dowód: - przesłuchanie powoda – k. 40-41

- zaświadczenie o zarobkach z dnia 18.10.2012 r. – k. 4

- zawiadomienie Komornika Sądowego o wszczęciu egzekucji z dnia 09.10.2012 r. - k. 5

- zaświadczenie o zatrudnieniu i wysokości zarobków z dnia 29.01.2013 r. – k. 27)

PUP we W. dysponował natomiast ofertami dla kierowcy i mechanika samochodowego, za wynagrodzeniem 1.600 – 2.800 zł brutto miesięcznie.

(dowód: informacja PUP we W. z dnia 4.03.2013 r. – k. 37)

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo o uchylenie obowiązku alimentacyjnego lub o obniżenie alimentów nie zasługiwało na uwzględnienie, a powództwo wzajemne o podwyższenie alimentów zasługiwało na częściowe uwzględnienie.

Powód wywodził swoje roszczenie z treści art. 133 § 1 k.r.o., zgodnie z którym rodzice obowiązani są do świadczeń alimentacyjnych względem dziecka, które nie jest jeszcze w stanie utrzymać się samodzielnie, chyba że dochody z majątku dziecka wystarczają na pokrycie kosztów jego utrzymania i wychowania oraz z treści art. 138 k.r.o., zgodnie z którym, w razie zmiany stosunków można żądać zmiany orzeczenia dotyczącego obowiązku alimentacyjnego.

Ważne dla oceny zasadności powództwa jest ustalenie faktu zaistnienia zmiany stosunków, rozumianego w tym przypadku jako powstanie po stronie pozwanej możliwości samodzielnego utrzymania się.

Analiza zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego, a w szczególności przesłuchania powoda, pozwanej i zeznań świadka i przedłożonych przez strony dokumentów świadczy, że w stosunku do pozwanej niewątpliwie nie nastąpiła zmiana stosunków uzasadniająca uchylenie obowiązku alimentacyjnego.

Stwierdzić należy, zgodnie ze stanowiskiem Sądu Najwyższego, że obowiązek alimentacyjny rodziców wobec dziecka nie jest ograniczony przez żaden sztywny termin, a w szczególności przez termin dojścia przez alimentowanego do pełnoletniości. Nie jest także związany ze stopniem wykształcenia w tym sensie, że nie ustaje z chwilą osiągnięcia przez alimentowanego określonego stopnia wykształcenia. Jediną miarodajną okolicznością, od której zależy trwanie bądź ustanie tego obowiązku jest to, czy dziecko może utrzymać się samodzielnie. Z tej przyczyny, w odniesieniu do dzieci, które osiągnęły pełnoletniość, brać należy pod uwagę, czy wykazują chęć dalszej nauki oraz czy osobiste zdolności i cechy charakteru pozwalają na rzeczywiste kontynuowanie nauki. Przeciwnie stanowisko prowadziłoby do zahamowania, a co najmniej znacznego utrudnienia dalszego rozwoju dziecka, a to przez pozbawienie go środków materialnych niezbędnych do kontynuowania nauki po osiągnięciu pełnoletniości, pozostawałoby zatem w sprzeczności z podstawowym obowiązkiem rodzicielskim troszczenia się o fizyczny i duchowy rozwój dziecka oraz jego należytego przygotowania, odpowiednio do jego uzdolnień, do pracy zawodowej, o czym stanowi art. 96 k.r.o. (wyrok SN z 14.11.1997 r., III CKN 217/97). Nie ulega wątpliwości, że dziecko, które osiągnęło nie tylko pełnoletniość, ale zdobyło także wykształcenie umożliwiające podjęcie pracy zawodowej, pozwalającej na samodzielne utrzymanie, nie traci uprawnień do alimentów, jeżeli np. chce kontynuować naukę i zamiar ten znajduje uzasadnienie w dotychczas osiągniętych wynikach (wyrok SN z 24.03.2000 r., I CKN 1538/99).

Jeśli chodzi o dzieci uprawnione do świadczeń alimentacyjnych od rodziców, to świadczenia te przysługują im, jeśli nie są one w stanie utrzymać się samodzielnie. Jednakże, jeżeli są już dorosłe, wówczas istnienie ich uprawnienia do alimentów zależy od sytuacji ekonomicznej rodziców i od tego, czy dziecko czyni starania, by ekonomicznie się usamodzielnic.

W ocenie Sadu, w niniejszej sprawie nie doszło do zmiany stosunków, rozumianej w tym przypadku jako powstanie po stronie pozwanej możliwości samodzielnego utrzymania się.

W dacie wydania poprzedniego orzeczenia w przedmiocie alimentów pozwana miała 14 lat, uczęszczała do gimnazjum, koszt utrzymania pozwanej wynosił ok. 800-900 zł miesięcznie. Obecnie pozwana studiuje stacjonarnie w W., gdzie mieszka i wynajmuje mieszkanie, za które płaci ok. 500 zł miesięcznie, Internet 120 zł, telefon 75 zł. Matka przekazuje jej kieszonkowe w wysokości ok. 300 zł oraz opłaca mieszkanie. Na wyżywienie pozwana wydaje ok. 300 zł. Pozwana otrzymuje zasiłek pielęgnacyjny w kwocie 156 zł miesięcznie oraz stypendium w wysokości ok. 200 zł. Pozwana przyjmuje leki przeciwhistaminowe, których koszt to ok. 60 zł miesięcznie. Pozwana jest osobą niesłyszącą, została zaliczona do umiarkowanego stopnia niepełnosprawności.

Powyższe okoliczności, zdaniem sądu, świadczą o tym, że pozwana nie ma możliwości samodzielnego utrzymania się. W orzeczeniu Sądu Najwyższego z dnia 12 lutego 1998 r. (I CKN 499/97) czytamy z kolei, że należyte przygotowanie dziecka do przyszłej pracy zawodowej może także obejmować studia wyższe, jeżeli uzdolnienia dziecka, jego ambicje i wytrwałość okażą się wystarczające do tego, ażeby studia te nie tylko rozpocząć, ale i kontynuować oraz pomyślnie zakończyć. Zaktualizowany przez podjęcie studiów obowiązek alimentacyjny rodziców może jednakże ustać w razie braku pozytywnych wyników studiów. W orzeczeniu z dnia 27 stycznia 1999 r. (II CKN 828/97) Sąd Najwyższy wskazał, że rodzice pełnoletniego dziecka, które kontynuuje naukę, obowiązani są do świadczeń alimentacyjnych względem niego. W ocenie Sądu, z uwagi na chęć kontynuowania nauki, pozwana nie jest w stanie samodzielnie się utrzymać. Zdaniem Sądu, nie można nawet od wymienionej tego wymagać albowiem celem nadrzędnym jest ukończenie przez nią szkoły. Nadmienić należy, iż pozwana –powódka wzajemna jest osobą niesłyszaną co w znacznym stopniu ogranicza jej możliwości samodzielnego utrzymania się.

W związku z powyższym stwierdzić należy, że w niniejszej sprawie nie doszło do zmiany stosunków, która usprawiedliwiłaby uchylenie obowiązku alimentacyjnego. Pozwana podjęła studia, które chce kontynuować naukę i nie jest w stanie utrzymać się samodzielnie, wobec czego pomoc rodziców w postaci świadczeń alimentacyjnych jest wymagana.

Mając powyższe na względzie Sąd doszedł do przekonania, że w stosunku do pozwanej nie zaistniała zmiana stosunków, rozumiana w tym przypadku jako powstanie po stronie pozwanej możliwości samodzielnego utrzymania się i oddalił powództwo o uchylenie obowiązku alimentacyjnego lub o obniżenie alimentów, o czym orzeczono jak w punkcie I sentencji wyroku.

Pozwana wniosła również powództwo wzajemne o podwyższenie alimentów z kwoty 350 zł miesięcznie do kwoty 900 zł miesięcznie.

Podstawy prawnej żądania pozwanej należy upatrywać w treści art. 138 k.r.o., który daje możliwość zmiany orzeczenia w przedmiocie alimentów w razie zmiany stosunków. Ustalenie zmiany stosunków, jak wyjaśnił Sąd Najwyższy, następuje przez porównanie stosunków obecnych z warunkami i okolicznościami uprzednio istniejącymi (uzasadnienie tezy VII uchwały Sądu Najwyższego z dnia 16 grudnia 1987 r.). Przez pojęcie „stosunków” w tym przypadku należy rozumieć okoliczności istotne z punktu widzenia ustawowych przesłanek obowiązku alimentacyjnego i jego zakresu. Zmiana zatem stosunków tak pojmowanych, bez potrzeby zajmowania się zagadnieniami szczegółowymi, jest zmianą okoliczności, od których zależy istnienie i zakres obowiązku alimentacyjnego.

Jak powszechnie przyjmuje się zarówno w doktrynie, jak i orzecznictwie Sądu Najwyższego obowiązek alimentacyjny rodziców wobec dziecka mieści się w katalogu obowiązków troszczenia się o fizyczny i duchowy rozwój dziecka nałożonych przepisem art. 96 k.r.o. Czas trwania tego obowiązku nie jest ograniczony terminem i nie pozostaje też w zależności od osiągnięcia przez uprawnionego określonego stopnia wykształcenia. Jedyną miarodajną okolicznością, od której zależy trwanie bądź ustanie obowiązku, jest to, czy dziecko może się utrzymać samodzielnie. Dziecko, które osiągnęło nie tylko pełnoletniość, ale zdobyło także wykształcenie umożliwiające podjęcie pracy zawodowej, pozwalającej na samodzielne utrzymanie, nie traci uprawnień do alimentów, jeżeli np. chce kontynuować naukę i zamiar ten znajduje uzasadnienie w dotychczas osiągniętych wynikach. W tym też duchu wypowiedział się Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 14 listopada 1997 r. III CKN 257/97 (OSNC 1998/4 poz. 70) i szeregu późniejszych orzeczeń.

W orzeczeniu Sądu Najwyższego z dnia 12 lutego 1998 r. (I CKN 499/97) czytamy z kolei, że należyte przygotowanie dziecka do przyszłej pracy zawodowej może także obejmować studia wyższe, jeżeli uzdolnienia dziecka, jego ambicje i wytrwałość okażą się wystarczające do tego, ażeby studia te nie tylko rozpocząć, ale i kontynuować oraz pomyślnie zakończyć. Zaktualizowany przez podjęcie studiów obowiązek alimentacyjny rodziców może jednakże ustać w razie braku pozytywnych wyników studiów.

W orzeczeniu Sądu Najwyższego z dnia 27 stycznia 1999 r. (II CKN 828/97) z kolei Sąd Najwyższy wprost wskazał, że rodzice pełnoletniego dziecka, które kontynuuje naukę, obowiązani są do świadczeń alimentacyjnych względem niego.

Pozwana opierała swoje żądanie na twierdzeniu, iż od daty wydania poprzedniego orzeczenia w przedmiocie alimentów do dnia wytoczenia powództwa zwiększeniu uległy koszty jej utrzymania, przy jednoczesnej poprawie stanu majątkowego powoda.

W ocenie Sądu analiza zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego prowadzi do wniosku, iż pozwana należycie udowodniła fakt zaistnienia zmian w zakresie jej usprawiedliwionych potrzeb. Nastąpiła zatem zmiana stosunków w rozumieniu art. 138 k.r.o. w stopniu uzasadniającym podwyższenie alimentów. Sąd uwzględnił żądanie pozwanej w części, kierując się zakresem powołanych zmian. W konsekwencji Sąd zasądził na rzecz pozwanej alimenty w kwocie wyższej o 50 zł w stosunku do dotychczasowej kwoty, gdyż uznał, że od czasu wydania poprzedniego orzeczenia w przedmiocie alimentów sytuacja życiowa pozwanej uległa zmianie.

W ocenie Sądu nastąpiła zmiana stosunków w rozumieniu art. 138 k.r.o. w stopniu uzasadniającym podwyższenie alimentów, jednakże w niższej wysokości niż żądana. Sąd uwzględnił żądanie pozwanej w nieznacznej części, kierując się zakresem powołanych zmian. W konsekwencji Sąd zasądził na rzecz pozwanej alimenty w kwocie wyższej o 50 zł w stosunku do dotychczasowej kwoty. Sąd uznał, że owszem od czasu wydania poprzedniego orzeczenia w przedmiocie alimentów sytuacja życiowa pozwanej uległa zmianie, jednakże jednocześnie nie uległ poprawie w wystarczającym stopniu stan majątkowy powoda.

Mając na względzie indywidualne cechy pozwanej, Sąd uznał, iż aktualne jej potrzeby w zakresie wyżywienia, ubrania, leczenia, mieszkania i wykształcenia uzasadniają podwyższenie kwoty poprzednio zasądzonych alimentów. Sąd zgodził się z twierdzeniem pozwanej co do faktu zwiększenia się jego potrzeb finansowych, gdyż jest to naturalną kolejną rzeczą związaną ze wzrostem i rozwojem małoletniego. Zważyć należy, iż ostatnie orzeczenie alimentacyjne miało miejsce w 2005 r. Wówczas koszt utrzymania pozwanej wynosił ok. 800-900 zł. Niewątpliwie wzrosły od tego czasu koszty jej utrzymania. Już sama różnica wieku małoletnich spowodowana upływem czasu od daty orzeczenia określającego wysokość renty alimentacyjnej uzasadnia wzrost potrzeb związanych z uczęszczaniem do szkoły, pobieraniem dodatkowych lekcji itp., co pociąga za sobą konieczność ponoszenia zwiększonych wydatków (por. orzeczenie Sądu Najwyższego z dnia 1 czerwca 1965 r., I CZ 135/64, nie publ.).

Odnosząc się do spornej między stronami niniejszego postępowania kwestii zakresu obowiązku alimentacyjnego rozumianego jako wysokość kwoty świadczenia alimentacyjnego, które powód ma obowiązek łożyć na rzecz pozwanej, Sąd miał na uwadze, że w świetle całokształtu zgromadzonego materiału dowodowego zasadne jest przyjęcie, że

miesięczny koszt utrzymania pozwanej kształtuje się na poziomie ok. 1.000 zł i obejmuje: czynsz za mieszkanie ok. 500 zł miesięcznie, Internet 120 zł, telefon 75 zł, leki ok. 60 zł.

Tak ustalona kwota 1.000 zł niezbędna do pokrycia potrzeb pozwanej została podzielona między rodziców pozwanej, na których wspólnie ciąży obowiązek alimentacyjny.

W niniejszej sprawie Sąd oceniał również zarobkowe i majątkowe możliwości powoda. Powód w dacie ustalenia obowiązku alimentacyjnego w kwocie 350 zł miesięcznie pracował jako taksówkarz, zarabiał 600-700 zł miesięcznie, oprócz pozwanej miał na utrzymaniu dwoje dzieci. Powód obecnie mieszka wraz z żoną i dwiema córkami, starsza córka pracuje, czynsz za mieszkanie wynosi ok. 740 zł, energia ok. 120 zł, gaz ok. 25-30 zł, Internet 70 zł, bilet na tramwaj ok. 100 zł. Powód pracuje jako kierowca - pomocnik w firmie (...), gdzie zarabia 1.300 zł netto miesięcznie. Żona pracuje w firmie (...), gdzie zarabia ok. 1.500 zł miesięcznie. Zatem, w ocenie Sądu, zasądzona kwota 400 zł alimentów miesięcznie, jak wynika z przeprowadzonego w sprawie postępowania dowodowego, odpowiada zarobkowym i majątkowym możliwościom zobowiązanego. Jak wynika ze zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego PUP dysponował ofertami dla kierowcy i mechanika samochodowego, za wynagrodzeniem 1.600 – 2.800 zł brutto miesięcznie, a zatem zbliżonym do zarobków aktualnie uzyskiwanych przez powoda. Sąd wziął ponadto pod uwagę, że oprócz pozwanej powód ma na utrzymaniu jeszcze dwie córki. W ocenie Sądu powód wykorzystuje swoje możliwości zarobkowe, a wysokość dochodów obecnie uzyskiwanych przez powoda odpowiada jego możliwościom zarobkowym. Jednocześnie dochody te umożliwiają powodowi płacenie alimentów na pozwaną w kwocie 400 zł miesięcznie, a jeżeli w ramach tych alimentów nie znajdują pokrycia wszystkie usprawiedliwione potrzeby uprawnionego do alimentacji pozwanej, to utrzymanie w pozostałym zakresie pozwanej jest zobowiązana zapewnić matka. Wprawdzie art. 135 § 2 k.r.o. stanowi, iż wykonanie obowiązku alimentacyjnego względem dziecka może polegać także na osobistych staraniach o jego utrzymanie lub wychowanie, to jednak, w ocenie Sądu, nie zwalnia on matki pozwanej od realizacji swojego obowiązku alimentacyjnego także poprzez wkład finansowy, tym bardziej, że, jak wynika ze zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego, matka pozwanej pracuje i tytułem wynagrodzenia otrzymuje ok. 4.000 brutto miesięcznie, czyli jest obecna sytuacja finansowa jest lepsza niż powoda.

Biorąc powyższe pod uwagę Sąd doszedł do przekonania, że powód jest w stanie i powinien łożyć obecnie na rzecz pozwanej alimenty w kwocie 400 zł. Zdaniem Sądu kwota ta jest adekwatna do sytuacji materialnej zobowiązanego oraz usprawiedliwionych potrzeb pozwanej. Sąd wziął ponadto pod uwagę, że powód poza uiszczanymi alimentami w żaden inny sposób nie uczestniczy w życiu pozwanej.

Wobec powyższego Sąd orzekł jak w punkcie II sentencji wyroku. Sąd zasądził alimenty poczynając od dnia 22.10.2012 r., czyli od dnia wniesienia pozwu przez powoda, co było błędne, ponieważ Sąd powinien zasądzić alimenty od dnia 12.02.2013 r., kiedy na rozprawie pozwana domagała się podwyższenia alimentów.

Sąd w pozostałym zakresie powództwo oddalił jako nadmiernie wygórowane, o czym orzekł w punkcie III sentencji wyroku. Sąd wziął ponadto pod uwagę, że pozwana otrzymuje zasiłek pielęgnacyjny w kwocie 156 zł miesięcznie oraz stypendium w wysokości ok. 200 zł.

W punkcie IV sentencji wyroku Sąd nie obciążył powoda opłatą sądową.

Orzeczenie o rygorze natychmiastowej wykonalności zawarte w punkcie V sentencji wyroku oparto na treści art. 333 § 1 k.p.c.

Mając na uwadze powyższe, Sąd orzekł jak w sentencji wyroku.